



VAN DE REDACTIE

De actuariële rol

De rol van de actuaris... Het idee was om te kijken hoe 'onze' rol door de jaren heen (en vooral tegenwoordig) verandert of zou moeten veranderen. Heel eerlijk gezegd vond ik het onderwerp an sich niet zo interessant. En nog steeds denk ik dat de rol niet echt verandert, maar de invulling daarvan, en dat zo'n verandering niet specifiek is voor actuarissen. De snelheid van veranderen heeft te maken met de snelheid waarmee de wereld verandert. Ik stel mij zo voor dat het ten tijde van de Industriële Revolutie behoorlijk aanpoten was voor diverse beroepsgroepen (en ook gewoon als burger) om alle veranderingen bij te houden, de ontstane kansen te benutten (of uit te nutten) en de bedreigingen / risico's te beperken. Hetzelfde geldt in tijden van oorlog, internetbubbels, bankencrises, etc. Dat is natuurlijk ook juist het interessante van (het) leven: elke dag is anders, er zijn altijd ontwikkelingen gaande die iets met je kunnen doen, die je blik kunnen veranderen, je energie kunnen geven, je bang kunnen maken, je in beweging kunnen brengen of je kunnen verlammen. En als we het op beroepen betrekken, denk ik niet dat er heel veel 'statische' beroepen bestaan (zover die er zijn, zijn dat tijdelijke beroepen, waarbij tijdelijk wel een heel ruim begrip kan zijn). Maar het blijkt toch heel erg interessant om vanuit je eigen beroepsgroep te kijken naar deze ontwikkelingen, zoals je in dit nummer kan lezen. Vanuit allerlei invalshoeken wordt er naar veranderingen gekeken en wat deze zouden kunnen betekenen voor de rol van de actuaris.

Wat in deze editie van De Actuaris duidelijk naar voren komt is dat actuarissen op allerlei gebieden zien hoe er waarde toegevoegd kan worden. Klimaatverandering, ESG, AI, arbeidsongeschiktheid, pensioen... noem het maar op, en er is wel een haak te vinden naar het actuaariaat. Want uiteindelijk gaat het om risico-inschatting en de vertaling daarvan. Naar bijvoorbeeld

premies, gedrag en/of begrip. Of dat betekent dat 'de rol van actuaris' verandert, is discutabel. In de basis is deze denk ik nog steeds hetzelfde. Alleen de wijze waarop het actuariële vak wordt uitgevoerd verandert in de tijd. Dus dat de opleiding niet statisch zou mogen zijn, is evident. Een opleiding moet ervoor zorgen dat je een uitgebreide, gevulde gereedschapskist meekrijgt, die je in je (werkende) toekomst kan gebruiken. Met het veranderen van de omgeving (de maatschappij) zullen er andere vraagstukken en problemen zich voordoen, waarbij andere tools nodig zijn.

Ik zie de actuariële opleiding (zoals de meeste andere opleidingen) als een huis: het heeft een solide fundament nodig, maar ook regelmatig onderhoud en af en toe moet er rigoureus verbouwd worden, liefst voordat de boel in elkaar gestort is.

Buiten alle boeiende thema-artikelen, hebben we ook een nieuwe rubriek geïntroduceerd: 'De lezer spreekt'. Tenminste.... we hopen dat dit een vaste rubriek gaat worden! Dat is afhankelijk van jullie (lezers). Deze (eerste) aflevering gaat over de dilemma's waar één van onze vakgenoten zich voor geplaatst heeft gezien en hoe hij daarmee om is gegaan. Het is ook een vraag om feedback en gedachtenwisseling. De spelregels van de rubriek zijn eenvoudig: er mag overal over gesproken worden zolang het te maken heeft met het actuariële vak en werkomgeving en het zou leuk zijn als dit nuttige discussies binnen onze beroepsgroep op zou kunnen leveren. Leef je uit en stuur je bijdrage in naar redactie@actuarielgenootschap.nl

Wederom veel leesplezier toegewenst en we kijken uit naar jullie inzendingen.

Kirsten van Exel
hoofdredacteur

